

# РЕШЕНИЕ

№ 19378

гр. София, 05.06.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ:** Радина Карамфилова  
Николай Димитров

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на  
прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **1730** по описа за **2025**  
година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс  
(АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).  
Образувано е по касационна жалба на „ЖЕТОМ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и  
адрес на управление: [населено място], общ. Р., обл. П., [улица], със съдебен адрес: [населено  
място], [улица], ет. 4, чрез адвокат П. Й., срещу Решение № 5464/ 19.12.2024 г. постановено по  
НАХД № 12883/2024 г. по описа на СРС, НО, 130 състав, с което е потвърден Електронен фиш №  
[ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за  
събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата издаден от Агенция „Пътна  
инфраструктура“ при МРРБ, с който на "Жетом Транс“ ЕООД е наложено административно  
наказание имуществена санкция в размер на 2500 лева за извършено нарушение по чл.102, ал.2 от  
Закона за движение по пътищата. (ЗДвП).

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт,  
като постановен в противоречие с материалния закон. Твърди се, че неправилно въззивният  
състав приема, че за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена възможност за издаване  
на електронен фиш. Наред с това посочва, че първоинстанционния съд не е възприел правилно и  
не е отразил фактическата обстановка в решението и съответно правните изводи на съда не  
кореспондират с материалния закон. В хода на административното производство пред  
първоинстанционния съд не било установено по безспорен начин, че касатора е извършило  
посоченото в ЕЛЕКТРОНЕН Ф. № [ЕГН], за налагане на имуществена санкция в размер на 2500

лева, нарушение. Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на процесния ЕФ.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. Й. който поддържа касационната жалба и прави искане да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно и да бъде постановено решение, с което да бъде отменен електронния фиш. В допълнение на касационната жалба посочва, че дружеството касатор не е извършило процесуално нарушение, тъй като чл. 179, ал. 3б, вр. чл. 102, ал. 2 ЗДВП са в противоречие с общностното право, а именно с Регламент на ЕС № 2020/204 на комисията от 28.11.2019 г. Претендира разноски за пред две съдебни инстанции. Представя списък.

Ответникът, редовно призован, се представлява от юрк. Д., който оспорва касационната жалба и се моли оспорения акт като правилен и законосъобразен да бъде потвърден. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност

Представителят на Софийска Градска прокуратура намира касационната жалба за основателна а решението на СРС за неправилно и незаконосъобразно.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

При постановяване на решението си районният съд е приел за установено, че касатора е собственик на влекач Скания с регистрационен номер РВ 5181 РХ, с технически допустима максимална маса 17900, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 4, в състав с ремарке с общ брой оси 5. На 04.02.2022 г. в 14:59 ч. ППС се движело на територията на Столична община по път А – Зкм. 8+226, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа. За посоченото пътно превозно средство не била заплатена изцяло дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено /заснето/ с техническо устройство № 20422, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Въз основа на заснемането било установено, че за посоченото ППС не е заплатена изцяло дължимата пътна такса по член 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата и ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. За което с обжалвания фиш на „ЖЕТОМ ТРАНС“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева.

От правна страна съдът е направил извод, че електронният фиш е издаден от компетентен орган и при спазване на процесуалните правила, като е приел, че съгласно изискванията на Законът за движение по пътищата /в редакцията му приложима към датата на издаване на оспорения електронен фиш/, се допуска за нарушения по чл. 179. ал. 3б ЗДВП установени и заснети от електронната система по чл. 167а. ал. 3 ЗДВП да бъде издаден електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на имуществена санкция в размер, определен съгласно чл. 187а. ал. 2 ЗДВП. С издадения електронен фиш е прието, че правилино е ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподател по реда на чл. 189ж ЗДВП за и извършеното от дружеството нарушение чл. 102, ал. 2 във вр. чл. 179. ал. 3б ЗДВП извършено в качеството му на вписан ползвател на ППС, като правилно му е била наложена и предвидената по чл. 187а. ал. 2, т. 3 във вр. с ал. 3 от ЗДВП "имуществена санкция" в размер на 2 500 лева.

Решението е валидно и допустимо, но постановено при неправилно приложение на материалния закон.

Разпоредбата на [чл. 102, ал. 2 от ЗДвП](#) предвижда, че собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по [чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата](#), според категорията на пътното превозно средство, а разпоредбата на [чл. 179, ал. 3б от ЗДвП](#) гласи, че собственик на пътно превозно средство от категорията по [чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата](#), (за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона), за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по [чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата](#), включително в резултат на невярно декларирани данни, посочени в [чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата](#), се наказва с глоба в размер 2 500 лева. Неправилно районният съд е приел, че ангажирането на отговорността на нарушителя по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, с издаване на ЕФ при условията на чл. 189ж ЗДвП е допустимо и в съответствие с материалноправните норми. Разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП /в приложимата към момента на съставянето му редакция/ ясно регламентира, че единствено при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Следователно отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство, чрез издаване на АУАН и НП е предвидено само при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и 2 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3-3б и чл. 167а, съобразно тяхната компетентност, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3-3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта. От така посочената разпоредба става ясно, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, се съставят актове за установяване на административни нарушения, а също и компетентността на органите, които ги съставят. Законодателят ясно и категорично е предвидил с един и същи закон, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави ЕФ.

При това положение е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП (в сила към датата на издаване на процесния ЕФ). След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

На второ място въззивната инстанция въпреки, че е обусловила извод за недопуснато съществено процесуално нарушение е трябвало да изясни дължима ли е пътна такса за конкретния сегмент - по път А-3км. 8+226, с посока намаляващ километър, съгласно Приложение към т. 1 на Решение

№ 680 от 21 септември 2022 г. за приемане на списък на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса, което обстоятелство обуславя недоказаност на нарушението и отмяната на ЕФ, поради противоречието му с приложимите материалноправни норми.

На следващо място, настоящата касационната инстанция съобразява и задължителните за националните юрисдикции тълкувателни разяснения по правилното приложение на правото на ЕС като намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение, като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело C-61/2023 г. на СЕС, съгласно, което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност, чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер.

С оглед на горното касационната инстанция споделя мнението, че решението по дело C-61/23 г. на СЕС не обуславя автоматично отмяна на ЕФ, а е дължима преценка за характера и тежестта на конкретното нарушение през призмата на фиксираната санкция в размер на 2500 лева. За да бъде възможна същата, нарушението следва да е описано в необходимата конкретика - да е посочен дължимият, но незаплатен размер на пътната такса или поне тол сегмента, за който тя се дължи, неговата начална и крайна точка или дължина, другите характеристики на пътя, заложи като критерии за определяне на дължимата пътна такса в чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, както и всички други смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. В случая тези обстоятелства липсват в електронния фиш и приобщените от Софийски районен съд на основание чл. 283 от НПК, писмени доказателства съдържащи се в административнонаказателната преписка.

При липса на обстоятелства, които позволяват да се направи извод, че санкцията в размер на 2500 лева е пропорционална на характера и тежестта на нарушението, ЕФ подлежи на отмяна и на това основание.

С оглед изложеното решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като бъде отменен и издаденият електронен фиш.

По разносните по производството:

При този изход на спора на касатора се дължат разноси на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК за две съдебни инстанции. Основателно е направеното от страна на ответника възражение за прекомерност, като на касатора на основание чл. 18, ал. 2 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба 1/2004 г. е дължимо възнаграждение в общ размер на 1 100 (хиляда и сто) лева, от които 550 (петстотин и петдесет) лева, адвокатско възнаграждение за всяка от двете съдебни инстанции.

Воден от гореизложеното и на основание [чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК](#), вр. [чл. 63в от ЗАНН](#), Административен съд София - град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5464/19.12.2024 г. постановено по НАХД № 12883/2024 г. по описа на СРС,

НО, 130 състав.

ОТМЕНЯ Електронен фиш № [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при МРРБ, с който на "Жетом Транс“ ЕООД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500 лева за нарушение по чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата. (ЗДвП).

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на "„ЖЕТОМ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК: [ЕИК], сумата от 1 100 (хиляда и сто)лева, представляваща разноски в производството по делото. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: